

longū videtur cui mille anni dies vn^o est: vel tres hore vigilie. **S**z tu si nō habueris tolerantia: tardū tibi erit: z cū tibi tardum erit deflecteris ab eo: z eris similis illis qui in heremo fatigati sunt: z festinaueſt a deo petere delicias quas illis in patria reſerua bat: z cum nō darentur delicie in itinere q̄ bus forte corrūperentur murmurauerunt aduerſus deū: z redierunt corde in egyptum vnde corpe erant ſeparati: corde redierunt. **N**oli ergo tu ſic: noli ſic: time verbū dñi dicētis: **A**d emētō vxoris Loth. **E**t ipa in via iā liberata de ſodomis retro reſpexit. **E**t ibi reſpexit: ibi remāſit: facta eſt ſtatua ſalis vt p̄diat te. **E**xēplo em̄ tibi data ē: vt tu cor habeas: non remaneas fatū in via. **A**ttēde remanentē z trāſi: attēde reſpicientē retro: z tu in anteriora extētus: eſto ſicut **P**aulus. **Q**uid ē nō reſpicere retro: **Q**ue retro oblitus inq̄t. **N**ō ſequeris vocat^o ad ſuperuā palmā: de q̄ poſtea gloriē: qz idē **A**p̄tus dicit: **S**upeſt mihi corona iuſticie quā mihi reddet dñs i illo die iuſt^o iudex.

Explicit Tract. de p̄s. LXXIX.

Incipit Tract. de p̄s. LXX.

Sermo p̄mus: de p̄ma pte pſalmi.

In omnib^o ſcripturis ſanctis gratia dei que liberat nos: cōmendat ſe nobis: vt cōmendatos habeat nos. **H**oc in iſto pſalmo cantatur: de quo cū veſtra caritate loqui ſuſcepimus. **A**derit dñs vt ſic ea corde p̄cipiā quō dignum eſt: z ſic ea p̄mā quō expedit vob. **A**dultū em̄ mouet dei amor z timor. **A**mor dei qz iuſtus eſt: amor qz miſericors eſt. **Q**uis. n. ei diceret qd feciſti ſi dānaret iuſtū: **Q**uāta ergo miſcōdia eius vt iuſtificet iniuſtum: **E**x hoc p̄lectū nobis z **A**poſtolū audiui mus eandē maxie gratiā cōmendantē: de cui^o cōmendatiōe habebat iudeos inimicos: velut d̄ l̄ra legi p̄ſumētes: et tāq̄ iuſticia ſuā diligentes atq̄ iactantes: de quib^o dicit: **T**eſtimoniū p̄hibeo illis: qz zelū dei habent: ſed nō ſm ſcientiā. **E**t tanq̄ ei diceretur: quid eſt em̄ habere zelum dei ſm ſcientiā: ſubiecit p̄tinuo. **I**gnorātes enim dei iuſticia z ſuā volentes p̄ſituere: iuſticie dei nō ſunt ſubiecti. **G**loriātes inq̄t tanq̄ de operib^o excludunt a ſe gratiā: z tanq̄ d̄ ſanitate ſua falſa p̄ſumētes: reſpuunt medicinā. **C**ōtra tales em̄ z domin^o dixerat: **N**ō veni vocare iuſtos: ſed peccatores in penitentiā: nō eſt opus ſanis medic^o: ſi male habētib^o. **H**ec eſt ergo tota ſciētia ma

gna hominis: ſcire quia ipſe p̄ ſe nihil eſt: z qm̄ quicquid eſt a deo eſt z p̄pter deū eſt. **Q**uid em̄ habes inq̄t qd nō accepisti: **S**i autē accepisti qd gl̄iaris quaſi nō accepisti: **H**āc gratiā q̄ cōmendat **A**p̄tus: hinc h̄re meruit inimicos iudeos: de l̄ra legis z d̄ ſua iuſticia gloriātes. **H**āc q̄ cōmendās in lectione q̄ lecta eſt ſic ait: **E**go em̄ ſuz minim^o ap̄loz q̄ nō ſum dignus vocari ap̄tus: q̄a p̄ſecutus ſū eccleſiā dei: ſed ideo inq̄t miſericordiā p̄ſecutus ſum: qz ignorans feci in incredulitate. **P**oſt paulo poſt. **F**idelis ſermo eſt inquit: z omni acceptōe dignus: qz chriſtus **J**eſus venit in hūc mundū peccatores ſaluos facere: quoz p̄mus ego ſū. **N**ūquid ante illū nō erāt pctōres: **Q**uid eſt q̄ p̄m^o ego: **A**ntecedēs omnes nō tpe: ſed malignitate. **S**ed iō inq̄t miſcōdiam cōſecut^o ſum: vt in me oñderet chriſt^o **J**eſus omnē longanimitatē ad informationē eoz rū qui credituri ſunt illi in vitā eternā: id eſt vnusquisq̄ pctōr z iniqu^o iam de ſe deſperās: iam habens quaſi gladiatorū animū: vt iō faciat qcquid vult: qz neceſſario dānādus ē: reſpiciat tñ ad ap̄lū **P**aulū: cui tanta crudelitas: tantaq̄ malicia a deo donata ē: z nō de ſe deſpādo puertat ad deum. **H**āc q̄ gratiā cōmendat nobis deus: z i iſto pſalmo: **I**ntucamur illū: z videam^o an ita ſit: an forte ego alit ſuſpicer. **E**tem arbitroz hūc eū h̄re affectū: z hoc oibus p̄ ſe ſuis ſyllabis reſonare: id ē hoc nobis cōmendare gr̄az dei gratuitā q̄ nos liberat in dignos: nō p̄p̄ nos ſ; p̄pter ſe: vt etiā ſi nō hoc dicerē: neq̄ hoc p̄locut^o eēm: q̄libet me dioctis cordis homo attēte audiēs verba ei^uſdē pſalmi ſapet hoc: z forte ip̄is v̄bis ſi aliud habebat i corde mutaret: z fieret qd hic ſonat. **Q**uid eſt hoc: **E**t tota ſpes noſtra in deo ſit: nihilq̄ in nobis tanq̄ de noſtris virib^o p̄ſumamus: ne n̄m faciētes qd ab illo ē: z qd accepimus amittam^o. **T**itul^o q̄ pſalmi hui^o: vt ſolet titul^o pſalmi: indicans in limine quid agatur in domo. **I**pſi **D**avid filioz **J**onadab: z eoz q̄ p̄m^o captiui ducti ſunt. **J**onadab hō ſuit qdā: cōmendat nob ex p̄phetia **M**eremie: q̄ filijs ſuis p̄cepit vt vinū ſi biberēt: neq̄ in domibus reſiderēt: ſi in tabernaculis habitaret. **P**receptū autē patris ſi lii tenuerūt z ſeruauerūt: z ex hoc b̄ndicti a dño meruerūt. **B**ñs hoc nō preceperat: ſ; pater ipſozū. **S**ic autē hoc acceperūt tanq̄ p̄ceptū a dño deo ſuo: qz z ſi dñs ſi p̄cepit

vt nō biberēt vinū: z in tabernaculis habitarent: precepat tñ dñs vt filij patri obedi-
rent. In ea ergo re sola fili⁹ nō debet obedi-
re patri suo: si aliquid pater ipius iusserit
cōtra dñm deū ipsi⁹. Neq; em̄ debet irasci
pater qñ sic ei pponit deus. Ubi autē hoc
iubet pater qđ ptra dñm nō sit: sic audien-
tus quō dñs: qz obedire patri iussit deus.
Benedixit ḡ deus filios Jonadab ppter
obedientiā: eosq; obiecit inobedienti pplo
suo exprobrans: qz cū filij Jonadab obe-
diētes essent patri suo: illi nō obedirēt deo
suo. Cū autē ageret ista Hieremias: id age-
bat cū pplo israel: vt pararet se ad captiui-
tatē ducēdos se esse in babiloniā: z nō re-
sisterent volūtati dei: nec speraret aliud: ni-
si qz futuri essent captiui. Videtur ḡ inde
colorat⁹ titulus hui⁹ psalmi: vt cū dixisset
filioꝝ Jonadab subijceret: z eorū qui pmi
captiui ducti sunt: nō qz filij Jonadab ca-
ptiui ducti sūt: sed qz illis qui captiui du-
cēdi erāt oppositi sunt filij Jonadab: qz pa-
tri obediētes erāt: vt itelligerēt illi ppterea
se fieri captiuos: qz deo obediētes nō fue-
rūt. Accedit etiā qz Jonadab interpretatur
dñi spontaneus. Quid est hoc dñi sponta-
ne⁹: Deo volūtate libenter seruiēs. Quid
est dñi spōtaneus? In me sūt deus vota q̄
reddā laudes tibi. Quid est dñi spōtane⁹?
Volūtate sacrificabo tibi. Si em̄ discipli-
na apostolica seruū monet: vt homini dño
suo: nō tanq̄ ex necessitate sed ex volūtate
seruiat: z libenter seruiēdo se in corde libe-
rū faciat: quātomagis deo tota z plena et
libēti volūtate seruiendū est: qui videt ip-
sam voluntatē tuā: Nā si seru⁹ tibi n̄ ex aīo
seruiat: manus ei⁹: faciē ei⁹: p̄sentia ei⁹ po-
tes videre: cor eius nō potes: z tñ ait illis
Apl⁹: Nō ad oculū seruiētes. Et qđ est
nō ad oculum: Quid em̄: Usur⁹ est dñs
meus quō illi seruiā: vt dicas mihi: nō ad
oculum seruiētes. Adiecit: sed quasi ser-
ui christi. Bñs homo nō videt: sed domi-
nus christ⁹ videt. Ex animo inquit: cū bo-
na volūtate. Nō qz filij Jonadab captiui
ducti sunt: talis fuit Jonadab: id est hoc
nomē ipsius interpretatur. Qui sunt ergo q̄
p̄mi captiui ducti sunt: Ducti sunt filij isra-
el captiui p̄mi z secūdi z tertij. Sed p̄ his
psalm⁹ aut de his psalmus qui p̄mo ducti
sunt: hoc nō sonat. idē ipse psalm⁹ discus-
sus: p̄scrutatus: interrogatus oībus versi-
bus suis: aliud tibi dicit nō de illis se loqui
qui hoīes nescio: qui nescio qñ irruentib⁹

hostibus in babiloniā captiui ducti sūt ex
hierusalē. Sed quid dicit psalmus: Quid
nisi qđ audistis ab Aplō: Cōmendat nob̄
gratiā dei: cōmendat nobis: qz nos p̄ nos-
metip̄os nihil sumus: cōmendat nobis: qz
quicqđ sumus illi⁹ miscdia sumus. Quic-
qđ autē ex nobis sumus mali sum⁹. Quare
ḡ captiui: z quare vocē captiuitatis cōmē-
datur ipsa gratia liberatoris: aperit ipse di-
cit Apl⁹. Cōdelector legi dei fm̄ interio-
rem hoīem: ideo autē aliā legē in mēbr̄ me-
is repugnantē legi mēt̄ mee: z captiuum
me ducentē in lege peccati: q̄ est in mēbris
meis. Ecce habes duci captiuus. Quid ḡ
p̄mēdat ipse psalm⁹: Quid seq̄t̄ tibi Apl⁹:
Infelix ego homo: quis me liberabit d̄ cor-
pore mort̄ hui⁹? Gratia dei p̄ Iesum chri-
stū dñm nostrū. Quare ḡ prim⁹: Nā dictū
est quare captiui. Quantū arbitror z hoc
elucet: qm̄ in cōparatiōe filioꝝ Jonadab:
omnis inobediētia culpata ē. Per inobe-
diētiā autē captiui facti sum⁹: qz ipse Adā
nō obediēdo peccauit. Victū est ab eodē
Aplō: qđ z verū est: qz omnes in Adā mo-
riūtur z in quo omnes peccauerūt. Aderto
z p̄mi ducti sunt captiui: qz p̄mus homo d̄
terra terren⁹: secūdus homo d̄ celo celest̄:
qualis terren⁹ tales z terreni: qualis cele-
stis tales z celestes. Sicut portauim⁹
imaginē terreni portem⁹ z imaginē eius qui de
celo ē. Primus homo captiuos nos fecit:
secūdus homo nos de captiuitate libera-
uit. Sicut em̄ in Adā omnes moriūtur: sic
z in xpo oēs viuificabunt. Sz in Adā oēs
moriunt p̄ carnis natiuitatē: in christo libe-
rantur p̄ cordis fidē. Nō erat in potestate
tua: vt nō nasceret̄ ex Adam: est in ptate
tua vt credas in christū. Quātumcunq; ḡ
ad primū hoīem ptinere volueris: ad cap-
tiuitatē ptinebis. Et qđ est ptinere volue-
ris: aut qđ est ptinebis: Jam ptines excla-
ma. Quis me liberabit de corpore mort̄ hu-
ius: Audiam⁹ ḡ istū hoc exclamantē.

Expositio prime partis.

Deus in te speravi dñe non
confundar in eternū: Jam p̄su-
sus sum vel nō in eternū. Quomō-
em̄ nō es p̄fusus cui dicitur: quē fructū ha-
buis in his in quibus nunc erubescitis:
Quid ergo fiet: ne cōfundamur in eternū:
Accedite ad eū z illuminamini: z vult⁹ ve-
stri nō erubescēt. Confusi estis in Adā: re-
cedite ab Adā: accedite ad christū: z iam
nō p̄fundemini. In te sp̄aui dñe nō p̄fun-

Alia lra
t nō habet
In reb̄
sperau.

Alia lra
libera
teripe

dar in eternū. Si in me confundor: in te nō confundar in eternum. **In tua iusticia erue me et exime me.** Non in mea: s; in tua. Si enī in mea: ero ex ill' de q̄bus ille ait. Ignorātes dei iusticiā: et suā iusticiam volētes p̄stare: iusticie dei nō sunt subiecti. Ergo in tua iusticia: nō in mea. Quia mea qd̄ p̄cessit: Iniquitas. Et cū ero iustus tua iusticia erit: qz iusticia mihi abs te data iustus ero: et sic erit mea vt tua sit: id est abs te mihi data. In eum enī credo qui iustificat impiū: vt deputet fides mea ad iusticiā. Erit ergo et sic iusticia mea: non tamen tanq̄s pp̄ria mea: nō tanq̄s a me ipso mihi data: sicut putabāt illi q̄ sup̄ lram gloriabant: et grām respuebāt. Nam dictū est in illo loco. **Judica me domine s; iusticiā meā.** Lerte nō gloriabatur i sua iusticia: sed reuoca te ad aplm: **Quid enī habes qd̄ nō accepisti?** Et sic dic iusticiā tuā: vt memineris qd̄ accepisti eas: et non eā inuideas accipientib;. Nam et ille phariseus tāq̄s a deo accepisse se dicebat: **Gras tibi qz non sum sicut ceteri hoies: gratias tibi bñ: qz nō sum sicut ceteri hoies.** Quare? **Inde enī te delectat: qz bonus es qd̄ alter mal' est.** **Beniq̄s quid addidit: Iniusti: raptores: adulteri: sicut et publicanus iste.** Hoc iam non est exultare s; insultare. Ille autē captiuus nec oculos ad celū audebat leuare: s; p̄cutiebat pectus suū dicēs: **Bñe pp̄tius esto mihi peccatori.** Parū itaq̄s est vt illd̄ qd̄ in te est bonū agnoscas qd̄ a deo sit: ni fietiam inde nō te extollas sup̄ illū q̄ dum non habet: q̄ fortasse cū accepit transiet te. **Qñ enī erat Saulus Stephāi lapidator: q̄ multi erant christiani quorū erat ille p̄secutor: tamen qñ p̄uersus est omēs q̄ se p̄cesserant sup̄ auit.** Ergo dic deo qd̄ audis in psalmo. **In te dñe speraui nō confundar in eternū: in tua iusticia nō in mea erue me et exime me.** **Inclina ad me aurem tuā.** Et h̄ confessio est hūilitatis. Qui dicit inclina ad me: cōfiteet qz iacet tāq̄s eger p̄stratus medico stāti. **Beniq̄s vide quia eger loquit: Inclina ad me aurem tuam.** **Et saluū me fac.** **Esto mihi i deus p̄tore.** Nō ad me iacula inimici pueniant: ego enī me p̄tegere nō possum. **Et parū est in p̄tore: addidit. Et in locū munitū mihi esto vt saluū me facias.** In locum munitū esto mihi: tu esto locus munitus meus. **Ubi est qd̄ ab illo fugiebas Adā: et te inter paradisi ligna absco-**

Alia lra
salua me

Alia lra
non habet

debas: **Ubi est qd̄ eius faciē formidabas ad quē gaudere p̄sueueras: Abisti et pisti: captiuatus es: et ecce visitaris: et ecce non dimitteris: et ecce dimittunt non agitano uem oues in montib;: et querit ouis p̄dita: et ecce dicit de inuēta: mortuus erat et reuixit: pierat et inuētus ē.** **Ecce ipse dñs fact' ē locus refugij tui: q̄ p̄mo erat met' fuge tue.** **In locū munitū tu inq̄t esto mihi: vt saluū facias me.** Nō ero saluus nisi in te: nisi tu fueris req̄es mea sanari nō poterit egritudo mea. **Leua me a terra: in te iaceā: vt surgam in locū munitū.** **Quid munitū cū ad illū locū confugeris: Sic mihi q̄s aduersarios formidabis: Quis insidiabit et pueniet ad te: Nescio quis dī de montis vertice clamasse cū impator transiret nō de te loquor respexisse ille dicit et dixisse nec ego de te.** **Cōtempserat impatorē cū insignib; armis et exercit' p̄tate.** **Qñ: Be loco munito.** Si securus ille in alta terra: quō tu non in eo a quo factū est celū et terra: **Esto mihi q̄ in deū p̄tore et in locū munitū vt saluum me facias.** Ego si mihi aliū locum elegero: saluus esse nō potero. **Elige certe hō si inueneris munitiorē.** Nō est q̄ quo fugiatur ab illo nisi ad illū. **Si vis euadere iratum: fuge ad placatū.** **Qñ firmamentū meū et refugium meū es tu.** **Firmamentū meū qd̄ ē.** **Per te sum firm': et ex te sum firmus.** **Qñ firmamentū meum et refugium meū es tu.** **Et siam firmus ex te: sicuti fuero infirm' in me: refugia ad te: Firmū enī te facit grā christi: et immobilez aduersus omnes temptatiōes inimici.** **S; ibi est et hūana fragilitas: ibi est adhuc p̄ma captiuitas: ibi est et lex in mēbris repugnās legi mentis et captiuū volēs ducere i lege peccati: adhuc corpus qd̄ corrumpit aggrauat aiām.** **Ortūlibet firmus sis ex grā dei: q̄ diu adhuc portas terrenum vas in quo thesaurus est dei: aliqd̄ etiā de ipso vase fictili formidandū est.** Ergo firmamentū meū es tu: vt firm' sim in isto seculo aduersus oēs temptatiōes: **Sed si multe sūt et turbant me: refugium meū es tu.** **Ad hoc enī cōfitebor infirmitatē meā: vt sim timidus tanq̄s lepus: qz spinis plenus tāq̄s ericius.** **Et sicut in alio psalmo dī. Petra est refugium erinacior et leporib;.** **Petra autem erat christus.** **Deus meus erue me de māu peccatoris.** **Generalit' peccatores inter q̄s laborat iste q̄ de captiuitate iā liberāndus est iste q̄ iam clamat: Infelix**

Alia lra
teripe

ND

ego hō: quis me liberabit de corpore mortis
 huius? **S**ra dei p̄ Jesū christū dñm nostrū.
 Intus est hostis lex illa in mēbris: sūt z fo
 ris hostes: quo clamas ad illū cui clamātū
 est: **A**b occultis meis mūda me dñe: z ab
 alienis parce suo tuo. **E**rgo saluus me fac
 cū hō: ab egritudine tua dī: interiore: id est
 iniquitate tua ab ea q̄ captiuus es: ab ea q̄
 ad p̄mū boiez p̄tines: vt inter p̄mos capti
 uos clames. **S**aluus autē fact⁹ ab iniquitate
 tua: vide iam z de iniquitatibus alienis: inf̄
 q̄s tibi necesse est viuere quousq̄ vita ista
 finiat. **E**t quousq̄: **E**cce finit tibi: nūquid
 finit ecclesie: nisi in fine seculi. **I**ste autem
 vnus hō vnitas christi clamat has voces.
Necessesse est q̄ vt multi exeūtes de hoc cor
 pore fideles iam sint in illa rege quaz p̄stat
 deus spiritibus fidelium. **S**ed hic adhuc
 sunt mēbra christi in his q̄ in hac vita de
 gunt: in his qui postea nascent. **E**rgo vsq̄
 in finem seculi erit hō iste hō q̄ clamat a pec
 catis suis liberari: z a lege mēbrorūz repu
 gnante legi mentis. **B**einde inter peccata
 aliorū: inter quos necesse est vt viuat vsq̄ i
 finē. **S**ed duo hnt genera peccatores isti.
Alij sunt q̄ legem acceperūt: alij sunt q̄ nō
 acceperūt. **O**mēs pagani legē nō accepe
 runt: omēs iudei z christianam legez accepe
 runt. **E**rgo generale nomē est pctōr: aut le
 gis transgressor si accepit legē: aut tantum
 mō iniquus sine lege si nō accepit legem.
Be vtroq̄ genere loquit̄ ap̄s z dīc. **Q**ui
 sine lege peccauerūt: sine lege pibūt: z qui
 in lege peccauerūt: p̄ legem iudicabūtur.
Tu autē qui inter vtrūq̄ genus gemis: dic
 deo qd̄ audis in psalmo. **D**eus meus erue
 me de manu peccatoris. **A**ut⁹ peccatoris:
De manu cōtra legē p̄tereuntis z
 iniq̄. **E**st qd̄dem z iniquus legē p̄teriens:
 non enī nō iniquus q̄ legem p̄terit: s̄ omīs
 legē p̄teriens iniquus ē: nō omīs iniquus
 legē p̄terit. **U**bi enī nō est lex ait ap̄s: nec
 p̄uancatio. **Q**ui q̄ legē nō acceperūt: iniq̄
 dici p̄t: p̄uancatores non p̄t: iudicātur
 vtrūq̄ fm̄ merita sua. **S**ed ego q̄ de capti
 uitate volo liberari p̄ grām tuaz: clamo ad
 te: libera me de manu peccatoris. **Q**uid ē
 de manu eius: **B**e p̄tate eius: ne cuz seuit
 adducat ad p̄sensionē: ne cū insidiat̄ p̄ sua
 deat iniquitatem. **B**e manu legē p̄tereuntis
 z iniq̄: **R**ide illi. **Q**uid te queris libari de
 manu legē p̄tereuntis z iniq̄: **N**oli p̄sentire:
 s̄ si seuit: paties esto: tolera. **S**z q̄s te tole
 rat: si deserat ille q̄ ē locus munitus: **Q**ua

Alia fra
 ter
 ta genis

re q̄ dico: libera me de manu legē p̄tereuntis
 z iniq̄: **Q**uia nō est in me vt paties sim: s̄ i
 te q̄ donas patiaz. **B**eniq̄ seq̄t: **Q**uare b̄
 dico: **Q**m̄ tu el patia mea dñe. **I**ā
 si patia recte: z quod sequit̄. **D**ñe spes
 mea a iuuetute mea. **I**ō patia mea: qz
 spes mea. **A**n potius ideo spes mea: quia
 patia mea: **T**ribulatio (ait ap̄s) patiētiāz
 opaf: patia p̄bationē: p̄batio autē spem:
 spes vō nō p̄fundit. **M**erito in te speraui
 dñe: nō p̄fundar in eternū. **D**ñe spes mea
 a iuuetute mea. **A** iuuetute tua deus spes
 tua. **N**onne z a puericia tua z ab infantia
 tua: **P**lane inq̄t. **N**az vide qd̄ seq̄tur. **R**e
 b̄ putares ita me dixisse: spes mea a iuuen
 tute mea: q̄si nihil p̄fuerit deus infantie v̄
 puericie mee. **A**udi qd̄ sequit̄. **I**n te cō
 firmatus sum ex vtero: **A**dhuc audi.
De ventre matris mee tu es p̄te
 ctor me⁹. **Q**uare q̄ a iuuetute mea: nisi
 ex quo in te cepi sperare: **A**nte enī nō in te
 sperabam: q̄uis tu fueris p̄tector meus q̄
 me saluū p̄duxisti ad tps quo in te discere
 sperare. **A** iuuetute autē mea cepi i te spera
 re: ex quo me aduersus diabolūz armasti:
 vt in p̄cinctu exercitus tui armatus fide
 tua: spe: caritate: cetēnsq̄ donis tuis cōfli
 gerē aduersus inuisibiles inimicos tuos: au
 dirēq̄ ab ap̄o. **N**ō ē nob̄ colluctatio ad
 uersus carnē z sāguinē: s̄ aduers⁹ p̄ncipar⁹
 z p̄tates z rectores mūdi tenebrarūz harūz:
 aduersus sp̄ualia neq̄tie. **E**rgo iuuenis est
 q̄ pugnat i ista. **S**ed q̄uis iuuenis sit ca
 det: nisi ille sit spes ei⁹ cui clamat: **D**omine
 spes mea a iuuetute mea. **I**n te decā
 tatio mea sp̄. **N**unq̄d ex quo in te spera
 re cepi vsq̄ nūc: **S**ed sp̄. **Q**uid est semp̄:
Nō tñ tpe fidei: s̄ z tpe speciei. **N**ūc enim
 q̄ diu sumus in corpore: p̄egrinamur a dño:
Per fidē enī ambulam⁹: non p̄ sp̄m. **V**e
 niet tps vt videamus qd̄ nō visum credi
 m⁹. **V**iso autē qd̄ credim⁹: letabimur: viso
 autē qd̄ nō crediderūt impij: p̄fundentur.
Tūc veniet res cui⁹ mō est spes. **S**pes enī
 que videt̄: nō ē spes. **S**i autē qd̄ non vide
 mus speramus: p̄ patiaz expectam⁹. **N**ō
 q̄ genis: mō in locū refugij curris: vt sal
 uus fias: mō in infirmitate positus medicū
 rogas: **Q**uid cū accepis p̄fectā etiā sanita
 tem: **Q**uid cū effect⁹ fueris equal angelis
 dei: **I**am forte istā grām q̄ liberat⁹ es obli
 uiscerit: **A**bsit. **I**n te decātarō mea sp̄. **T**ā
 q̄ p̄digiū fact⁹ sum mltis. **H**ic tempore
 spei: tpe genitus: tpe humilitatis: tpe

Alia fra
 cantatio

doloris: tpe infirmitatis: tpe vocis a compedibus. **Hic g̃ qd: Tāq̃ pdigiū fact⁹ sū mlti.** **Uñ tāq̃ pdigiū: Uñ mihi insultāt q̃ me pdigiū putāt: Quia credo qd non vi deo.** Illi enī beati in his q̃ vidēt exultant: in potu: in luxuria: in scortationib⁹: in auaricia: in diuitijs: in rapinis: in secularibus dignitatibus: de dealbatiōe lutei parientis: i his exultāt. **Ambulo aut̃ ego in viā dissimilem p̃tēnens ea q̃ p̃sentia sunt: et timē etiā p̃spera seculi: nec alicubi securus nisi in p̃missis dei.** Et illi: **Māducem⁹ et bibamus: cras enī moriemur.** Quid ais: **Repete: Māducem⁹ inqt̃ et bibā⁹.** Age. Quid postea dixisti: **Cras enī moriemur.** Terruisti: nō seduxisti. **Plane hoc ip̃o qd postea dixisti: incussisti mihi timorē ne tibi cōsentiam.** **Cras enī moriemur: dixisti: et p̃ necessitate māducemus et bibamus.** Cum enim dixisses: **māducemus et bibam⁹: adiuxisti: cras enī moriemur.** Audi ḡ a me: **Immo ieiunem⁹ et oremus: cras enī moriemur.** **Hāc viā tenens artā et angustā: tāq̃ pdigiū factus sum mult⁹.** **Sz tu adiutor fortis.** **Adesto o dñe Jesu q̃ mihi dicas: noli deficere in via angusta: ego prior transij: ego suz ip̃e via: ego deduco: i me duco: ad me p̃duco.** Ergo q̃uis pdigiū factus sū multis: tñ non timebo: quia tu adiutor fortis. **Repleat os meū laude vt hymno dicā glām tuā: tota die magnificentiā tuā.** Quid est tota die: **Sine intermissione.** In p̃speris qz cōsolari: i aduersis qz corrigis. **Ant̃q̃ essem qz fecisti: cū essem qz salutē dedisti: cū peccassem quia ignouisti: cum cōuersus es qz adiuuisti: cum pseuerassem qz coronasti.** Ita plane repleat os meū laude: vt hymno dicā glōriam tuā: tota die magnificentiā tuā. **Ne p̃icias me in tpe senectutis: Spes mea a iuuetute mea: ne p̃icias me i tpe senectutis.** Quid est h̃ tps senectutis: **Cū deficiet virtus mea ne derelinquas me.** **Ridet hic tibi deus: imo vō deficiat ṽtus tua: vt in te maneat mea: vt dicas cum ap̃lo: Qñ infirmor tūc potens sum.** **Noli timere ne p̃jciaris in infirmitate in ista senectute.** Quid enī: **Bñs tu⁹ nō ē infirmat⁹ in cruce: Nōne añ illū: tāq̃ añ hoīem nihil valētē: tāq̃ captiuatū et oppressum caput agitauerūt fortissimi et tauri p̃iugues: et dixerūt: Si filius dei est descendat de cruce: Nunqd̃ ille qz infirmus erat desertus est: Qui maluit nō descēdere de cru**

ce: ne non potentiā ostendisse: s̃ insultantibus cessisse videret. **Quid te docuit pendens q̃ descendere noluit nisi patiaz inter insultates: nisi vt sis fort⁹ i deo tuo.** An forte et ex eius p̃sona dictū est: **Tāq̃ pdigiū factus sum mltis: et tu adiutor fortis.** Ex p̃sona eius s̃m infirmitatē: nō s̃m potestatē: s̃m id quod nos in se trāsfigurauerat: non s̃m id qd ip̃e descēderat. **Factus est enim multis pdigiū.** Et forte ip̃e erat senectus eius: qz ex vetustate nō incōgrue senectus vocat⁹: vt ait ap̃ls. **Vetus hō noster s̃l crucifixus est cū illo.** Si ibi erat vetus hō n̄: senectus ibi erat: qz vetus senectus. **Tam qz verū est: Renouabit̃ sicut aq̃le iuuetus tua: Resurrexit ip̃e die tertio: p̃misit resurrectionē finito seculo: Jā p̃cessit caput: mēbra secutura sunt.** Quid times ne derelinquat te: ne abiciat in tpe senectutis cū defecerit ṽtus tua. **Imo tunc in te erit virtus eius: qñ defecerit ṽtus tua.** **Quare hoc dico: Quia dixerūt inimici mei mihi: et q̃ custodiebat̃ aiām meā: cōsiliū fecerūt in vñū. Bictes: Be⁹ derelict̃ eum: p̃sequimī et cōphēdite eū: qz nō est q̃ eruat̃ eū.** **Bictus est hoc de christo.** Ille enī q̃ potentia magne diuinitatis q̃ patri eq̃lis est: resuscitauerat mortuos: subito inter man⁹ inimicorum infirmus factus est: et q̃si nihil valens cōphēsus ē. **Qñ cōp̃redere: nisi illi p̃mo i corde suo dicerent: Deus dereliquit eum: Uñ illa vox est in cruce: Deus meus deus meus vt qd dereliquisti me: Ergo de⁹ dereliquit christū: cū deus esset in christo mū dum reconciliās sibi cū esset et christ⁹ de⁹: ex iudeis qdem s̃m carnez q̃ est sup omīa deus b̃ndictus in secula: deus dereliquit illū: Absit: Sz in vetere nostro vox nostra erat: qz simul crucifixus erat vetus hō noster cū illo: et de ip̃o vetere n̄ro corpus acceperat: qz **Adāna de Adā erat.** Ergo qd illi putauerūt hoc de cruce dixit: quare me dereliquisti: quare isti me derelictū putant malo suo: **Quid est derelictū putāt malo suo: Si enī cognouissent: nūq̃ dñm glorie crucifixissent.** **Persequimī et cōphēdite eū.** Familiarius tñ hoc fratres accipiamus ex mēbris christi: et vocē n̄ram in his ṽbis agnoscam⁹: qz et ille tales voces ex p̃sona n̄ra habuit: nō ex potētia et maiestate sua: s̃ ex eo qd fact⁹ est p̃ter nos: non s̃m id qd erat q̃ fecit nos. **Dñe deus me⁹ ne eloges a me.** Ita sit et nō elogat om-**

Alia lra ter

Alia lra scantem uadinē

Alia lra scripiat non habet

Alia lra deus ne eloge ris

80

Alia lra
trahet an
me mee

nino: Prope ē enī dñs hīs q̄ obtrivēt cor.
Deus meus in adiutoriu meo
respice: Confundant & deficiat cō-
mittentes aīam meā. Quid optavit:
Confundant & deficiat. Quare optavit:
Cōmittentes aīam meā. Quid ē cōmittē-
tes aīam meā: Cōmittētes q̄si in rixaz ali-
quā. Cōmitti enī dicunt: q̄ rixari puocan-
tur. Si ḡ ita est: caueam cōmittētes aīam
nīam. Quid est cōmittētes aīam nostraz:
Prō puocantes nos vt deo resistamus:
vt in mal nostris deus nob displiceat. Qñ
enī rectus es vt bonus sit tibi de⁹ isrl: bon⁹
recti corde: Qñ rect⁹ es: Vis audire: Qñ
in eo bono qd̄ facis: deus tibi placet: in eo
aut malo qd̄ pateris deus tibi nō displicet.
Clidete qd̄ dixerim fratres: & cauti estote cō-
mittentes aīas vras. Omēs enī qui vo-
biscū agūt: vt in meroribus & tribulationi-
bus fatigemī: id agunt vt in eo qd̄ patimī
deus vobis displiceat & exeat ex ore vro.
Quid est b: Quid enī feci: Jam ḡ tu nihil
male fecisti: & tu iustus es: & ille iniustus:
Peccator sum inq̄s fateor: iustū me nō di-
co. Sz qd̄ peccator: Nunqd̄ tm̄ q̄stuz ille
cui bñ est: Dñi Laus: Ego scio mala ip-
sius: ego scio iniq̄tates ipius a q̄bus ego &
si pctōr: longe absūm: & tm̄ video eū flore-
re oib⁹ bonis & ego tāta patior. Nō ḡ ideo
dico: deus qd̄ tibi feci: qz nihil oīno mali
feci: sed qz non tm̄ feci vt ista dign⁹ sim pa-
ti. Iterū tu iustus es: ille iniustus. Euigila
miser: cōmissa est aīa tua. Non inq̄t ego iu-
stum me dixi. Quid ḡ tu dicis: Pctōr sū:
h nō tāta cōmisi: vt ista dignus essem pati.
Non ḡ dicis deo: iustus sum & tu iniustus
es: sed dicis: iustus sum: h tu es iustior. Ec-
ce cōmissa est aīa tua: ecce iam belluz gerit
aīa tua. Que: Cōtra que: Aīa tua ḡ defi:
q̄ facta est ḡ illū a quo facta est: vel qz es q̄
ḡ illū clamas ingrata es. Redi ḡ ad cōfes-
sionē infirmitatis tue: implora medici ma-
num. Nō tibi videant felices q̄ florent ad
tps. Si castigaris ill parcat: forte tibi casti-
gato: & emendato filio hereditas reseruat.
Redi ḡ: redi p̄uicator ad cor: nō cōmit-
tatur aīa tua: potētior est multū cui belluz
indiristi. Quanto grādiores lapides in ce-
lum miseris: tāto te fortior ruina p̄sura ē.
Redi poeius ad cognoscendū te: de⁹ ē q̄
tibi displicet: erubescet: tu tibi displice: ni-
hil boni faceres nisi ille bonus essz: & nihil
mali patereris nisi ille iustus essz. Euigila
ḡ in hāc vocē: Dñs dedit: dñs abstulit: si

cut dño placuit ita factū est: sit nomen dñi
 bñdictum. Iniusti erāt q̄ iuxta Job putre
 scētem sam sedebāt: & tm̄ ille suscipiendus
 flagellabatur: illis puniendis parcebatur.
 Quicqd̄ ḡ tribulatiōis tibi acciderit: quic
 qd̄ insultatiōis nō cōmittat aīa tua: nō cō
 mittat non solū ḡ deum: sed nec cōtra eos
 ipos q̄ tibi ista faciūt. Si enī vel ipos odio
 habueris: & cōtra illos cōmissa est aīa tua:
 proslus illi gratias age: p̄ istis ora. Forte
 enī & oratio p̄ ipis est ista quā audisti: Cō
 fundant & deficiat cōmittentes aīaz meā:
 Confundant & deficiat: Multū enī de iusti
 sticia sua p̄sumunt: ergo pfundant. Hoc
 illis expedit vt peccata sua cognoscāt: vñ
 confundant & deficiat: male enī de virib⁹
 suis p̄sumebant: & ipi defecti dicāt: Quan
 do infirmor tūc fortior suz: ne abijcias me
 in tps senectut. Bonū ergo illis optavit:
 vt confundant de mal suis & deficiat a per
 uersis virib⁹ suis: et tūc iam defecti & con
 fusi q̄rant illuminatorē a cōfusione et refe
 ctorem a defectiōe: Beniqz vide qd̄ seq̄t.
Induant cōfusione & verecūdia:
q̄ cogitant mihi mala. Confusione
& verecūdia: pfusionem de mala cōscia:
verecūdiā p̄pter modestiā: Fiat hoc illis:
& boni erūt. Non tibi videat seuire: vtinā
eraudiat p̄ illis. Nam seuire videbatur &
Stephanus qñ ore flāmanti vba illo iacu-
labat. Buri ceruice & nō circūcisi corde &
aurib⁹: vos sp̄ restitistis sp̄ūs sancto. Quāc-
ensa iracūdia: q̄ vebemēs aduersus ini-
micos: cōmissa tibi videt aīa ipius: Absit.
Salutē ipoz req̄rebat: freneticos male se-
uientes v̄bis ligabat. Nam vide quō non
erat cōmissa aīa ipius: nō solū nō ḡ deum:
h nec cōtra ipos. Bñe inq̄t Jesu tu accipe
sp̄m meum. Non ei displicuit Jesus: qz
passur⁹ erat lapidationē p̄ v̄bo ipi⁹. Nō ḡ
erat cōmissa aīa eius ḡ deum. Item dixit:
Bñe ne statuas ill hoc delictū. Nō ḡ erat
cōmissa aīa ei⁹ nec ḡ inimicos suos. Indu-
antur cōfusione & verecūdia q̄ cogitat mi-
hi mala. Hoc enī q̄rūt omnes q̄ me tribu-
lāt: mala mihi q̄rūt. Que mala q̄rebat etiā
mulier illa qñ suḡssit. Bic aliqd̄ i deū: et
morere: Et illa vxor Tobie que ait mari-
to: Ubi sunt iusticie tue: Ad hoc dicebat
vt displiceret illi de⁹ qui illū fecerat cecuz:
& cū illi displiceret cōmitteret aīa ipi⁹. Si
ḡ nemo tibi tribulando p̄suaserit: nemo ex-
torserit vt tibi displiceat deus in his q̄ pa-
teris: aut vt oderis boīes p̄ quos pateris

Alia lra
toperiantur
tpudoe
lquerunt

et non committis anima tua: securus dicitis quod sequitur. **Ego autem spero in te sperabo: et adijcia super omnem laudem tuam.** Quid est hoc? **Adijcere nos debet adijcias super omnem laudem tuam.** Perfectiores facturus es laudem dei: Est aliquid quod superadijciatur. Si iam omnis illa laus est: tu quod adiecturus es: Laudandus est deus in omnibus bonis factis suis: in omni creatura sua: in omni institutione rerum omnium: in gubernatione et regimine seculorum: in ordine temporum: in eminentia celi: in fecunditate terrarum: in circumfusione maris: in omni propollentia nascentis ubique creature: in ipsis filiis hominum: in danda lege: in liberandis suis a captivitate egyptiorum: et ceteris omnibus mirabilibus suis. **Modum erat laudatus in eo quod suscitavit carnem in vitam eternam.** Sit ergo ista laus adiecta per resurrectionem domini nostri Iesu christi: ut hic eius vocem intelligamus super omnem laudem preteritam: si hoc et recte intelligamus. **Sed quid tu forte peccator quod timebas committi animam tuam: quod in ipso solo sperabas: ut a prima illa captivitate liberareris: qui de iusticia tua non presumebas: sed de gratia illius quae commedat hic peccator: Quid tu? Adijcies aliquid super omnes laudes dei: Adijcia inquit. Uideam quod adijciat. Possit esse omnis laus tua: et nihil omnino deesse videret ad laudes tuas: quia et nihil deesset si damnares omnes iniquos. Non enim non esset magna laus dei iusticia ipsa quam iniqui damnant. **Magis laus esset. Fecisti hominem: dedisti ei liberum arbitrium: in paradiso collocasti: preceptum imposuisti: mortem si preceptum violaret iustissimam denuntiasti. Nihil non fecisti: nemo est qui a te amplius exigat. Peccavit: factum est genus humanum tanquam massa peccatorum profluens de peccatoribus. Quid ergo? Tu si massam istam iniquitatis dantes: quis tibi dicit: iniuste fecisti? Eesses plane etiam sic iustus: et omnis esset ita laus tua. Sed quod liberaisti et ipsum peccatorem iustificando impium: Adijciam super omnem laudem tuam. **Os meum annunciat iusticias tuas: Non mea. Inde adijcia super omnem laudem tuam: quod et quod iustus sum: si iustus sum iusticia tua est in me: non mea. Tu enim iustificas impii. Os meum annunciat iusticiam tuam. Tota die salutem tuam.** Quid est salutem tuam? **Deus est salus: Non sibi usurpet quod salutem facit: deus est salus: non se saluum pro se quisque facit. Deus est salus: vana salus hominis. Tota die salutem tuam: toto tempore. Aliquid aduersi est: predica salutem domini: aliquid prosperi******

est: predica salutem domini. **Ne predices in prosperis: et obmutescas in aduersis: alioquin non erit quod dictum est: tota die. Tota enim dies cum sua nocte est. Nunquid quoniam dicimus: triginta dies: ubi causa: transierunt: non dicimus et noctes: Nonne et in ipso numero dierum includimus et noctes? In Benesi quod dicebatur: Factum est vespere et mane dies unum. Ergo dies totus cum sua nocte est. Nox enim diei fuit: non dies nocti. Quicquid factum est in carne mortali: iusticie debet fuisse. Quicquid factum est ex precepto dei: non propter emolumenta carnis fiat: ne dies fuerit nocti. Ergo tota die laudem dei si et in prosperis et in aduersis: In prosperis tanquam tempore diurno: in aduersis tanquam tempore nocturno. Tota tamen die laudem dei: ut non frustra captaueris: **Benedicam dominum in omni tempore: spiritus laus eius in ore meo. Saluis filiis: pecoribus: familia: omni re sua. Job laudabat deum: hoc quasi diurno tempore. Bana venerunt: orbitas irruit: perijt quod fuabatur: obierunt quibus fuabatur: hoc quasi nocturno tempore. Uide tamen tota die laudem tuam. Nunquid post illud diurnum tempus ubi letabatur quod factus est illius quasi lucis: hoc est prosperitatis occasus defecit a laudibus dei: Nonne dies erat in corde vestri fulgebat: dominus dedit: dominus abstulit: sic domino placuit ita factus est: sit nomen domini benedictum: Et si quasi ad huc vespertinum erat tempus: venit et nox crassior tenebre profundiores: corporis dolor: putredo vermium: nec sic in ipsa putredine defecit a laudibus dei: foris in nocte quod intus exultabat in die. Namque uxori persuadenti blasphemiam: et committenti animam ipsius male suadenti misere: tanquam umbra nocturne: locuta es inquit tanquam vna ex insipientibus mulieribus. Vere filia noctis. Si bona suscepimus de manu domini: quare mala non sustineamus: Laudabimus in die: deficiemus in nocte: Tota die: id est cum sua nocte salutem tuam. **Quis non cognouit negotiationes. Ideo inquit tota die salutem tuam: quoniam non cognouit negotiationes. Que sunt iste negotiationes: Audiant negotiatores et mutent vitam: et si fuerunt non sint: non cognoscant quod fuerunt: obliuiscantur: postremo non approbent: non laudent: improbent: damnent: mutent: si peccatum est negotiatio. Hic enim auiditate nescio quae acqrendi negotiator: quasi damnatum passus fueris blasphemias: et non erit in te quod dictum est: Tota die laudem tuam. Quis autem pro precijs rerum quas vendis: non solum mentiris:******

Alia lra non habet

Alia lra iudabit

Alia lra stare tuus

Alia lra litteraturam.

veruetiaz falsum iuras: Quod in ore tuo to-
 ta die laus dei: Quia si christianus es etiam
 ex ore tuo blasphemam nomē dei: vt dicat:
 Ecce q̄les sunt christiani: Ergo si p̄pterea
 iste tota die laudem dei dicit: q̄ nō cogno-
 uit negociationes: corrigant se christiani nō
 negociant. Sed aut mihi negociator: Ec-
 ce ego afferō q̄dem ex longinquo merces:
 ad ea loca in q̄bus nō sunt ea que attulero
 vnde viuā tanq̄ mercede laboris mei: pe-
 to vt carius vendā q̄ emero. Vñ enim vi-
 uam cū scriptū sit: **B**ignus ē oparius mer-
 cede sua: Sed agit de mendacio: de perui-
 rio: hoc vitū meū ē: nō negociationis. Ne-
 q̄ enim non si vellem possem agere sine isto
 vitio. Nō q̄ eā culpam auctor ad negociū
 cium transfero: sed si mentior ego metior:
 non negocium. Possem enī dicere: tanto
 emi: tanto vendam: si placet eme. Non
 enī istam veritatē audiēs emptor repellere
 tur: et non oēs potius accurrerēt: quia plus
 fidem q̄ mercedem diligerēt. Hoc q̄ inq̄t
 me mone: ne mentiar: ne piurē. Nō vt abij-
 ciam negociū vñ me transigo. Quo enim
 vocas: q̄n hinc reuocas: Forte ad artē ali-
 quam: ero sutor: calciamēta faciā homini-
 bus. **M**edaces enī et ipi nō sunt: **P**eruari
 et ipi nō sunt: **N**ōne locatis ab alio calcia-
 mentis: cū acceperint ab alio p̄ciuz: dimit-
 tunt qd̄ faciebāt: et suscipiūt alteri facere: et
 fallunt eū cui p̄miserant cito se facturos:
Nōne sepe dicūt: hodie facio: hodie impleo
Beinde in ip̄a futura tātas fraudes nō fa-
 ciunt: faciūt ista et dicūt ista: sed ipsi mali
 sunt: non ars quam p̄sent. **M**ēs q̄ artifi-
 ces mali: deum non timentes: vel p̄ lucro:
 vel p̄ timore damni: aut egestatis mentun-
 tur: piurāt: non est p̄tinua laus i eis. Quod
 q̄ reuocas a negociatione: **A**n vt agricola
 sum: et aduersus deū tonantē murmurem:
 vt grandinē timens: sortilegū consulez: vt
 q̄ram qd̄ faciam i celū: vt optem pauperi
 b̄ famē: quo possē v̄dere qd̄ fuauit: **A**d h̄
 me adducis: **S**z nō ea faciūt inq̄s agrico-
 le boni: nec illa negociatores boni. **Q**uid
 enī: **I**am et filios habere malū est: q̄ quan-
 do eis caput dolet: male et infideles m̄res
 ligaturas sacrilegas et incantationes q̄rūt.
Ista hoīm non rez peccata sunt. **P**otest
 mihi h̄ dicere negociator. **Q**uere ergo epi-
 scope quemadmodū itelligas negociatio-
 nes q̄s legisti in psalterio: ne forte tu nō in-
 telligas: et me a negociatione prohibeas.
Nōne q̄ quemadmodū viuam si bñ: bñ

mibi erit: vnum tñ scio: q̄ si malus fuero:
 non negociatio mihi facit: si iniquitas mea.
Qñ vez dicit: non est qd̄ d̄dicat. **Q**uera-
 mus ergo q̄s dixerit negociationes: q̄s ve-
 re q̄ non cognouit tota die laudat deum.
Negociatio et i greca lingua ab actu dicit:
 et in latina. **N**egociatio siue actus: siue ne-
 gocium discutiat qd̄ sit. **Q**ui enī negocia-
 tores actiuosi quasi ex eo qd̄ agūt p̄sumūt:
 opa sua laudant: nō pueniūt ad gr̄az dei.
Ergo i illam gratiam sunt negociatores:
 quam cōmendat h̄ ps̄. **I**llam enim gratiā
 cōmendat: vt nemo de suis opibus glorie-
 tur. **Q**uod quodam loco d̄: **M**edici nō re-
 suscitabūt: deserere debēt homines medici-
 nam: **S**ed qd̄ ē hoc. **S**ub isto noīe intelli-
 gunt supbi: pollicentes salutē hoībuz: cū
 domi sit salus. **Q**uod ergo i medicos: id ē
 supbos salutis pollicitatores vigilat h̄ qd̄
 dictuz ē: tota die salutē tuā: sic cōtra nego-
 ciatores: id est q̄ de actu suo et opib̄ gau-
 dent: vigilat h̄ qd̄ dictum est. **O**s meū an-
 nunciavit iusticiā tuā: id ē non meā. **Q**ui
 sunt negociatores: id est q̄si de actu suo si-
 bi placentes: **Q**ui ignorātes dei iusticiā
 et suā volentes cōstituiere: iusticie dei n̄ sūt
 subiecti. **M**eritor negociū dictū est quod
 negat ocium. **Q**rtum mali est quod negat
 ocium: **M**erito dñs expulit illos de tem-
 plo q̄bus dictum ē: **S**criptuz ē: dom̄ mea
 domus orationis vocabit: vos aut fecistis
 eā domū negociationis: id est gloriātes de
 opibus vestris: ocium non q̄rentes: nec au-
 dientes i inquietudinē et negociationē ve-
 stram: dicentē scripturā. **V**acate et videte:
 qm̄ ego sum dñs. **Q**uid est: vacate et vide-
 te: qm̄ ego sum dñs: nisi vt sciatis q̄ deus
 est q̄ opatur in vobis: et nō de v̄ris opibus
 extollamī. **N**ō audis vocē dicentis: **V**eni-
 te ad me oēs qui laboratis et onerati estis:
 et ego vos reficiam: **L**ollite iugum meū su-
 per vos: et discite a me q̄ mitis suz et humi-
 lis corde: et inuenietis requiem animab̄ ve-
 stris. **H**ec requies cōtra negociatores pre-
 dicat: hec requies p̄tra eos q̄ oderit ocium
 p̄dicat: agēdo et iactando se de operibus
 suis: vt non lōgius requiescāt in deo: et tā-
 to lōgius a gr̄a desiliant: q̄tomagis de su-
 is opibus extollunt. **S**ed est in q̄busdam
 exemplaribus. **Q**ui nō cognouit lit-
 teraturā. **U**bi alij codices habent nego-
 ciationem: ibi alij litteraturā. **Q**uod cōcor-
 dent: inuenire difficile est: et tamē interp̄tū
 diuersitas forte sensum ostēdit: non errorē

inducit. Queramus q̄ r litteraturam quō
intelligamus: ne sic offendam⁹ gramma-
ticos: quō paulo ante negociatores: quia r
grāmaticus pōt in arte sua honeste viuere
nō piurare: nō mēiri. Queram⁹ q̄ littera-
turā quam nō cognouit iste: in cui⁹ ore to-
ta die laus dei est. Est q̄dam litteratura iu-
deorū: ad illos enī r hoc referamus: ibi in-
ueniemus qd̄ dictū ē: quō cū negociatori-
bus q̄reremus: ppter actus r opa: inueni-
mus illā dici negociationē detestādā: quā
notauit aplūs dicēs. Ignorātes enim dei
iusticiā: r suam volētes cōstituerē: iusticie
dei nō sunt subiecti. Cōtra quā dicit idem
apls: Nō ex opibus: ne forte q̄s extollat.
Quō q̄: Nunquā nō operabimur bonum?
Opabimur: s̄ ipō in nobis opante. Ip̄us
enī sumus figmentū creati: in christo Jesu
in opibus bonis. Quō q̄ h̄ inuenimus cō-
tra negociatores: id est de actu gloriātes:
de negotio qd̄ neget ocū se extollentes: i-
quietos potius q̄ bonos opatores: qz bo-
ni opatores illi sunt: in q̄bus deus opatur:
sic r nescio quā litteraturā inuenim⁹ apud
iudeos. B̄ns assit vt explicem v̄bis qd̄ di-
gnatus est donare vt corde aspicerē. Su-
perbia iudeorū p̄sumentū tāq̄ de viribus
suis: r de iusticia opoz suoz: gloriabāt: de
lege qd̄ ip̄i legem acceperint: alie gentes nō
acceperint: in q̄ lege non de grā gloriaban-
tur: sed de l̄ra. Lex enī sine gratia: sola litte-
ra est: manet ad conuincendā iniquitatē: nō
ad dandā salutē. Quid enī ait apostolus?
Si enī data esset lex q̄ posset viuificare: om-
nino ex lege esset iusticia. Sz conclusit scri-
ptura omia sub peccato: vt pmissio ex fi-
de Jesu christi dare credentibus. De hac
l̄ra dicit alio loco: L̄ra occidit: sp̄s aut̄ vi-
uificat. Habes l̄ram si puaricator legis es:
qui p l̄rāz iqt̄ r circūcisionē puaricator le-
gis es: nonne b̄n cantat r dicit: Erue me
de manu legem p̄tereuntis r iniq̄: Habes
l̄ram: s̄ nō habes litterā: Q̄n̄ ip̄les litterā?
Q̄n̄ qui p̄dicas non furādū furaris: q̄ di-
cis non adulterandū: adulteraris: qui ab-
ominaris idola: sacrilegiuz facis. Nomen
enī dei p vos blasphemā in gentibus: si-
cut scriptum ē. Quid tibi q̄ pfuit l̄ra: quā
non implet: Quare aut̄ nō implet: Quia
de te p̄sumis. Quare nō implet: Quia ne-
gociator es: opa tua extollis: nesci necessa-
riam esse grā adiuuantē vt impleat̄ pre-
ceptum iubentis. Ecce iussit deus: age qd̄
iussit. Incipis agere q̄si ex viribus tuis: et

cadis: r manet super te littera puniēs: non
saluans. Merito lex p̄ Moysen data est:
gratia r veritas p̄ Jesum christū facta est.
Moyses q̄nqz libros scripsit: s̄ i q̄nqz por-
ticibus piscinā cingentib⁹ lāguidi iacebāt
s̄ curari nō poterāt. Vide quō manet litte-
ra: cōuincens reum: non saluans iniquuz.
Ill enī q̄nqz porticibus in figura quib⁹ li-
broz p̄debant potius q̄ sanabant̄ egro-
ti. Quid q̄ ibi tūc sanabat egrotū: Mor-
aque. Piscina illa mota: descēdebat egro-
tus: r sanabat̄ vn⁹: qz vnitas: quib⁹ ali⁹
aū ip̄m motū descenderat non sanabatur.
Quō cōmendabat vnitas corpis claman-
tis a sinibus terre: Alius non sanabat nisi
rursus mota fuisset piscina. Significabat q̄
piscine motus p̄urbationē ppli iudeorum
q̄n̄ venit d̄ns Jesus christus. Angeli enī
aduentu intelligebat moueri aq̄ in piscia.
Aq̄ q̄ cincta porticibus q̄nqz: gens erat iu-
dea cincta lege: r in porticib⁹ egroti iace-
bant: r i sola aq̄ turbata r mota sanabāt.
Venit d̄ns turbata ē aq̄: crucifixus est: de-
scendat vt sanetur egrotus. Quid est de-
scendat: Humiliet se. Ergo q̄cunqz ama-
tis l̄ram sine gratia: in porticib⁹ remanebi-
tis: egri eritis: iacētes: nō p̄ualescētes: de
l̄ra enī p̄sumitis. Si enī data esset lex q̄ pos-
set viuificare: oīno ex lege esset iusticia. Sz
data ē lex: vt reos vos faceret: rei facti time-
retis: timentes indulgentiā peteretis: iam
de viribus v̄ris nō p̄umeretis: de l̄ra vos
non extolleretis. Nam ip̄a figura est etiaz
q̄ Heliseus p̄mo ad mortuum resuscitan-
dum baculū suū misit p̄ suum: Mortuus
erat filius vidue hospite ip̄us: nunciatus
ē ei: suo suo dedit baculū suū: vade iquit
pone sup mortuuz. Nesciebat p̄pheta qd̄
ageret: Precessit suus su⁹: posuit baculū
super mortuū: nō surrexit mortuus. Si enī
data esset lex q̄ posset viuificare: vere ex le-
ge esset iusticia. Nō viuificauit lex p̄ suum
missa: r t̄n̄ ille misit baculū suū p̄ suū suū:
qui postea secutus viuificauit. Namqz cuz
ille ifans nō resurrexit: veit ip̄e Helise⁹: iā
figuram portās d̄ni q̄ suum suū cū baculo
tāq̄ cū lege p̄miserat: venit ad iacētē mor-
tuum: posuit mēbra sua sup illū. Ille infās
erat: ille iuuenis erat: contraxit r breuiavit
quodā mō iuuetutē sue magnitudinez: par-
uulus factus vt morti cōgrueret. Mortu-
us q̄ surrexit: cū se viuus mortuo coapta-
uit: r fecit d̄ns qd̄ nō fecit baculus: fec̄ grā
qd̄ nō fecit littera. Illi ergo q̄ in baculo re-

miserant in lra gloriati: et io no viuificat: ego aut de gra tua volo glari. **D**ibi autē (ait aplos) absit glari nisi in cruce dñi nri Jesu christi: nisi in illo q se mihi viu' mortuo vt resurgerē coaptauit: vt iā nō ego viuerem: viueret aut in me christus. In ipa gra gloriās litteraturā nō cognoui: id ē ho mines de lra psumentes: et a gratia resiliētes toto corde reprobauit. **M**erito sequit. **I**ntroibo in potentia dñi. **N**ō meā s dñi. **N**ā illi in potentia sua de lra gloriati sunt: ideo ad iunctā lre grā m non cognouerūt. Nam lex p Moysen data ē: gratia et veritas p Jesum christū facta ē. **I**pe enī venit vt legem impleret: qñ caritatē donauit p quam lex posset impleri. **P**lenitudo enī legis caritas. **I**lli nō habētes caritatē: id est non hñtes spūm grē: Quia caritas dei diffusa ē in cordibus nostris p spirituz sanctū q dat' est nobis: remāserūt glorian tes in lra. **S**ed qz lra occidit: spūs autem viuificat: non cognoui litteraturam: et introibo in potentia dñi. **I**deo versus iste se quēs cōfirmat pficitqz sūiaz: ita vt eā figat in cordibus hoīm: nec aliū pmittat omnino irrepevlla ex pte intellectum. **D**omine memorabor iusticie tue soli'. **S**oli'. **Q**uid addidit soli': **R**ogo vos: sufficeret mēorabor iusticie tue. **S**oli' inqz p'sus vbi meā nō cogito. **Q**uid enī habes qd nō accepisti? **S**i aut accepisti: qd gloriaris q si nō accepis. **I**usticia tua sola liberat me: mea sola nō sunt nisi peccata. **N**ō gloriē q de viribus meis: nō in lra remaneaz: reprobem litteraturā: id est hoies de lra gloriantes: et de suis viribus puerse tāqz frenetici psumentes: reprobem tales: **I**ntrem in potentia dñi: vt qñ infirmus sum tunc potens sim: vt tu in me sis potēs qñ memorabor iusticie tue solius.

Sermo secundus de secunda parte eiusdem psalmi.

Gratia dei qua gratis salui facti sumus nulli nostris meritis pcedenti bus: nisi qbus suppliciu debebatur isto commendari psalmo besterno die insinuauimus caritati v're: cumqz tractando qm finire nequimus: extremā eius ptez in hodiernū diem distulimus: pmittētes i nomine dñi nos debitū soluturos. **Q**d solue di qñ tps est: adestote aīmo tāqz agro fertili: vbi et semē multiplicet: et pluuie ingra

ti nō sitis. **C**omendauim' besterna die titulum ei': s ppter renouandā intentionē vestram: et his intimandū q heri absētes fuerunt: breuif cōmemoram' qd recolāt q audierunt: audiant q nescierūt. **F**iliorum Jonadab psalmus est: qd nomen interpretatur dñi spontane': qñ spontane: s ē bōa: pura: sincera et pfecta volūtate: non ficto corde dño fūedū ē. **Q**d etiā illō iudicat vbi dictum est: **V**olūtarie sacrificabo tibi. **F**ilij hui': id est filij obediētie cantat psalmus: et his qui pmi captiui ducti sunt: vt agnoscat hic genu' noster: et sufficiat diuina malicia sua. **I**am enim si supbi deseruimus vel fatigati redeam': nec rediri nisi p grām pōt: gratia gratis data est. **N**am nisi gratis esset: gra nō esset. **P**orro aut si propterea gratia ē: qz gratis est: nihil tuū precessit vt accipes. **N**ā si aliq bona opa tua pcesserūt: p'cium accepisti non gratis: p'cium aut qd nobis debebat suppliciu est. **E**rgo liberamur: non meriti nri: s illius gratie ē. **I**llū q laudemus: illi totum qd sumus et qd salui efficimur debem'. **A**d qd pclusit cū mtra dixisset dicēs: **B**ne memorabor iusticie tue soli'. **A**d istū vsum pclusa est besterna tractatio. **P**rimi q captiui: id est pñētes ad pmi hoīem: propter hoc enī captiui: ppter p'mum hoīez in quo omnes morimur: qz nō p'us qd spūale est: sed qd animale: postea qd spūale. **P**rop' p'mum hoīem pmi captiui: ppter secūdum hoīem secūdi redēpti. **N**am et ipa redemptio clamat captiuitatē nram. **U**n enī redēpti si nō ātea captiui: **E**t eā captiuitatē exp'ssius ab aplo insinuatā ex eplā ei' verba qdam cōmemorātes insinuabim' et repetimus. **V**ideo aliā legē in mēbris meis repugnantē legi mētis mee: et captiuuz me ducentem in lege peccati q est in membris meis. **I**pa est pma captiuitas nostra q cōcupiscit aduersus spūm caro. **V**enit aut s de pena peccati: vt hō aduersus seipm diuideret: qz vni subditus esse noluit. **N**ihil enī tam expedit aīe qz obedire. **E**t si expedit aīe obedire in suo vt obediat domio: i filio vt obediat patri: in vxore vt obediat viro: qz tonagis in homie vt obediat deo: **E**xptus q malū Adam: omis autē homo Adā: sicut in his q crediderūt oīs hō christus: qz mēbra sunt christi. **E**xptus q malū qd nō debuit expiri si crederet dicēti: noli tangere. **E**xptus q malū postea saltez obtemperat pceptis medici vt surgat: q no-

luit credere medico: vt nō egrotaret. **N**az
 z sanis bonus z fidel' medicus dat pceptū
 ne sit illis necessarius. **N**on est enim sanis
 necessarius medicus: s; male habentibus.
Boni aut amici medici q̄ nolūt vendē ar-
 tē suā: z plus gaudēt ad sanos q̄ ad egro-
 tos: dant q̄dam pcepta sanis: q̄ obfuaō
 in egritudine nō cadāt. **P**orro aut illi si p-
 cepta ptempserint z in egritudine incide-
 rint: supplicāt medico quem ptempserunt sa-
 ni: rogāt egroti. **U**tinā salutē rogēt: ne per
 febrē mente pdita medicū cedāt. **A**udistī
 mō cū euangeliū legeret quemadmodū in
 illos dicta sit pabola. **A**ptis sane erāt qui
 dixerūt: **H**ic ē heres: venite occidam' eū:
 z nra erit hereditas: **U**tiq; non. **P**uta qz
 occiderūt filiū: z patrem occisuri erāt: hoc
 est mentē sanam non hre. **P**ostremo ecce
 qz occiderūt filiū: resurrexit filius: z lapis
 reprobatus ab edificātib' factus est in ca-
 put anguli. **O**ffenderūt in illū z cōquassa-
 ti sunt: veniet sup eos z cōteret eos. **S**; nō
 ita iste qui cantat in psalmio z dicit: **I**ntroi-
 bo in potentiā dñi: nō meā: s; dñi. **B**omīe
 memorabor iusticie tue solius. **N**ullā meā
 agnosco: solī' tue iusticie memorabor. **A**
 te habeo q̄cqd boni habeo: q̄cqd aut mali
 habeo: a me habeo. **N**ō meritis suppliciu;
 reddidisti: s; gratiā gratis impertisti. **T**ue
 itaq; solius iusticie memorabor. **D**eus
 docuisti me ex iuuetute mea. **Q**uid
 ē me docuisti? **Q**z tue solius iusticie mēora-
 ri debeo. **C**ōsiderās enī vitā meā pteritā:
 video qd mihi debebat: z qd acceperim p
 eo qd mihi debebat. **B**ebebat pena: s; red-
 dita ē grā. **B**ebebat gehenna: data est vi-
 ta eterna. **D**eus docuisti me ex iuuetute
 mea. **E**x ipō initio fidei mee: q̄ me innoua-
 sti: docuisti me nihil in me pcessisse vsi mi-
 hi dicerē deberi qd dedisti. **Q**uis enī con-
 uertit ad deū nisi ab iniquitate? **Q**uis redi-
 mitur nisi a captiuitate? **Q**uis aut pōt di-
 cere iniustā fuisse captiuitatē suā: qñ dese-
 runt impatorem: z diuertit ad desertorem?
Impator enī deus: desertor aut diabol'.
Preceptū dedit impator: fraudez sugges-
 sit deftor. **U**bi aures tue inter pceptionez
 z deceptionē? **M**elior ne diabol' q̄ de'?
Melior q̄ defecit q̄ qui te fecit? **C**redidi-
 sti qd pmisit diabolus: z inuenisti qd mina-
 tus est deus. **I**ā q̄ ex captiuitate liberat':
 adhuc tñ in spe nondū in re ambula: s; p fi-
 dem nōdum p speciē. **D**eus inqt docuisti
 me ex iuuetute mea. **E**x quo cōuersus sum

ad te: innouatus a te q̄ factus a te: recrea-
 tus q̄ creat': reformatus q̄ format': ex quo
 cōuersus sum: didicisti merita mea nulla pre-
 cessisse: sed' gratia tua mihi gratis venif-
 se: vt memorarer iusticie tue solius. **Q**uid
 deinde post iuuetutē? **Q**ñ docuisti me i
 quit ex iuuetute mea. **Q**uid post iuuetu-
 tem? **I**n ipa enī pma puerfione tua didici-
 sti: qd an puerfionē iustus nō fuiti: sed p-
 cessit iniquitas: vt expulsa iniquitate succede-
 ret caritas: vt renouatus in nouū hominē
 spe dūtaxat nōdū re didicisti: qd nihil tui
 boni pcesserat: z gratia dei cōuersus es ad
 deū. **I**am forte ex quo cōuersus es: habe-
 bis aliqd tuuz: z de viribus tuis psumere
 debes. **Q**uēadmodū solent hoies dicere:
 iam dimitte: opus erat vt viam ostēderes:
 sufficit ambulabo viā: z ille q̄ tibi viā ostē-
 dit: ne forte vis vt deducā te. **T**u aut si su-
 perbis absit: sufficit ambulabo: dimitteris
 z p ifirmitatē iterū aberrabis. **B**onū erat
 tibi vt deduceret te: q̄ pus in via colloca-
 uirte. **L**eterum nisi t' ipe ducat: rursus er-
 rabis. **H**ic illi ergo: **B**educ me domie in
 via tua: z ambulabo i veritate tua. **Q**z au-
 tem viam ingressus es iuuetus est: ipsa
 renouabitur z initium fidei. **A**ntea enim
 ambulabas per vias tuas [vagabundus:
 errans per siluosa: per aspera: lacerat' om-
 nibus membris: patriam querebas: hoc ē
 stabilitatem quandam spūs tui: vbi dice-
 res bene est: z securus diceres quietus ab
 omni molestia: ab omni tēptatione: ab om-
 ni postremo captiuitate: z nō inueniebas.
Quid dicam? **V**enit ad te qui tibi ostēde-
 ret viam: venit ad te ipa via: z constitutus
 es in ea: nullis tuis meritis precedentib':
 quoniā utiq; errabas. **Q**uid ē? **E**x quo in-
 gressus es: iā regis te. **I**ā ille qui viam do-
 cuit te: dimittit te: **N**on inqt. **D**ocuisti me
 ex iuuetute mea. **E**t vsq; nunc
 ciabo mirabilia tua. **M**irabile est enī
 qd adhuc facis vt regas me: qui in via po-
 suisti me: z hec sūt mirabilia dei. **Q**ue sunt
 putas mirabilia dei? **Q**uid mirabilius in-
 ter dei mirabilia q̄ mortuos suscitare? **N**ā
 quid nam ego mortuus sum inquis? **S**i
 mortuus non esses: nō diceretur tibi: **S**ur-
 ge q̄ dormis: z exurge a mortuis: z illumi-
 nabit te christus. **M**ortui sunt omnes in-
 fideles: omnes iniqui corpore viuunt: sed
 corde extincti sunt. **Q**ui autē suscitāt mor-
 tuum fm corpus: reddit eum luci huic vi-
 dende: z huic aeri ducēdo: non autē susci-

Alia lra
ta

Alia lra
i, pnuiciabo

tator eius: ipse illi lux et aer est. Incipit videre quemadmodum videbat antea. Anima non sic exuscitur. Anima enim exuscitur a deo: spiritus et corpus exuscitur a deo. Sed deus quando exuscit corpus mundo reddit: quoniam exuscit animam sibi reddit. Si recedat aer mundi istius mortis corpus: si recedat deus mortis anima. Cum ergo animam suscitatur deus nisi assit qui suscitavit: suscitata non vivit. Non enim suscitatur: et dimittit vivit sibi: sicut Lazarus quoniam resuscitatus est quadriduanus mortuus: suscitatus est corpore pro domo corporale presentia. Accessit enim corporaliter ad sepulchrum: clamavit: Lazare veni foras: et surrexit Lazarus: processit de sepulchro ligatus: deinde solutus discessit. Resuscitatus est domino presente: sed vixit et domino absente. Quis enim dominus corporaliter resuscitasset: quantum ad visibilia pertinet: ceterum presentia maiestatis sue illum suscitavit: qua presentia nusquam recedit. Interim tamen ad presentiam visibilibus dominus suscitavit Lazarum. Discessit de ipsa civitate dominus vel de illo loco: nunquam Lazarus non vixit: Non sic anima suscitatur. Suscitatur illa deus: mortis si discesserit deus. Vicam enim audacter fratres: sed tamen verum. Bue vite sunt: una corporis: altera anime. Sicut vita corporis anime: sic vita anime deus. Quod si anima deserat mortis corpus: sic anima mortis si deserat deum. Ipsa est enim gratia eius ut et suscitetur et sit nobiscum. Quis ergo nos suscitatur a morte nostra preterita: et innovat quodammodo vitam nostram: dicimus ei: Deus docuisti me ex iuventute mea. Quia vero non recedit ab eis quos suscitatur: ne cum recesserit moriantur: dicimus ei: Et usque nunc annuntiabo mirabilia tua: quia cum mecum es vivo: et anime mee vita tu es: quod morietur si dimittat sibi. Ergo dum adest vita mea: sed est deus meus usque nunc: quod postea.

Et usque in senectam et senium. Duo ista nomina senectutis sunt: et discernuntur a grecis. Gravitas enim post iuventutem aliud nomen habet apud grecos: et post ipsam civitatem veniens ultima etas aliud nomen habet. Nam πρεσβυτησ dicitur gravis: et γρησ senex. Quod vero in latina lingua duorum istorum nominum distinctio defecit: de senectute: ambo sunt posita senectam et senium. Scit autem duas esse etates. Docuisti me gratiam tuam a iuventute mea: et usque nunc: post iuventutem meam annuntiabo mirabilia tua: quia cum mecum es ut non moriar: quia venisti ut surgam. Et usque in senectam et senium: id est usque ad ultimum meum: nisi mecum fuerit: non erit aliquid meriti mei: gratia tua semper pro-

ueret mecum. Hoc diceret etiam unus homo: tu ille: ego. Quia vero vox ista unius cuiusdam magni hominis est: hoc est ipse unius: vox est enim ecclesie: queramus iuventutem ecclesie. Quoniam venit christus: mortuus est: crucifixus est: surrexit: vocavit gentes: ceperunt converti: facti sunt martyres fortes in christo: fusus est sanguis fidelis: surrexit seges ecclesie: hec iuventus. Proredientibus autem temporibus: confortetur ecclesia: dicat: Usque nunc annuntiabo mirabilia tua: non tantum in iuventute quoniam Paulus: quoniam Petrus: quoniam primi apostoli nunciaverunt: precedente etiam etate: ego ipse: id est unitas tua: membra tua: corpus tuum: annuntiabo mirabilia tua. Quid postea? Et usque ad senectam et senium annuntiabo mirabilia tua: usque in finem seculi erit hec ecclesia. Si enim non hic futura est usque in finem seculi: quibus dominus dixit: Ecce ego vobiscum sum usque in consummationem seculi: Quare ista oportebat ut dicerent in scripturis: Quia futuri erant inimici christiane fidei qui dicerent: ad certum tempus sunt christiani: postea peribunt et redibunt idola: redit quod erat antea: Quod diu erunt christiani: Usque ad senectam et senium: id est usque in finem seculi. Tu cum expectas miser infidelis ut transeat christiani: transis tu sine christianis: et christiani usque in finem seculi permanebunt: et tu per infidelitatem tuam: cum finieris brevis vitam tuam: qua fronte exies ad iudicem: quem cum viveres blasphemasti: Ergo a iuventute mea et usque nunc et usque ad senectam et senium.

Donec derelinquas me. Non quod dicit inimici mei usque ad tempus erit. Ne derelinquas me. Donec annuntietur brachium tuum generationi omni superuenture. Et brachium domini cui revelatum est: Brachium domini christi. Noli ergo derelinquere me: Non gaudeat qui dicunt: Usque ad certum tempus erunt christiani. Sint qui annuntient brachium domini. Qui: Generationi omni superuenture usque in finem seculi: Finito enim seculo: iam nulla superueniet generatio. Potentiam tuam et iusticiam tuam. Hoc est annuntiem generationi omni superuenture brachium tuum. Et quid persistit brachium tuum: Liberationem nostram gratuitam. Hoc ergo annuntietur: ipsam gratiam omni generationi superuenture. Vicam omni homini nascituro: nihil es pro te: dominum iuoca: tua peccata sunt: merita dei sunt: supplicium tibi debetur: et cum premium venerit: sua dona coronabit:

Alia ista
focua
Alia ista
t q vctura

nō merita tua. **B**icam oī generatiōi sup-
 uenture: de captiuitate uenisti: ad Adam
 ptinebas. **B**icam hōi generatiōi supue-
 ture: nullas vires meas: nullam iusticiam
 meā: s̄ potentiā tuam et iusticiā tuā. **De-**
vsq; in altissima q̄ fecisti magnalia
Potentia tuā et iusticiā tuā vsq; quo: **U-**
q; ad carnem et sanguinē: imo vsq; ad altis-
sima que fecisti magnalia. In alt: celi sūt:
 in altis angeli sunt: sedes: dominationes:
 p̄ncipatus: p̄tates: tibi debent q̄ sunt: tibi
 debent q̄ uiuunt: tibi debent q̄ iuste ui-
 uunt: tibi debent q̄ beate uiuūt. **P**oten-
 tiam tuam et iusticiam tuam vsq; quo: **U-**
q; in altissima que fecisti magnalia. Ne pu-
 tes hoīem solū ptinere ad gr̄az dei. **Q**uid
 erat angelus añq; fieret: **Q**uid ē angelus
 si deserat q̄ creauit: **E**rgo potentiā tuam et
 iusticiā tuā vsq; i altissima q̄ fecisti magna-
 lia. **E**t hō se extollit: et vt ptineat ad primā
 captiuitatē: audit s̄pente suggerentē: **S**u-
 state et eritis sic dii: **H**oīes sicut dii: **De-**
qs simul tibi: Non in abyssō: nō in ifer-
 no: nō in terra: nō in celo: omia enī tu fe-
 cisti. **Q**uid cōtēdit opus cū artifice: **De-**
qs simul tibi: **E**rgo autez ait Adam miser: et
 Adam oīs hō: cū uolo esse puerse similis
 tibi: ecce quid fact⁹ sum: vt de captiuitate
 ad te clamē: **L**ui bñ erat sub rege bono: ca-
 ptiuus factus suz sub meo seductore: et cla-
 mo ad te: q̄ cecidi abs te. **E**t vñ abs te ce-
 cidit: **L**ū q̄ro eē puerse similis tibi. **Q**uid enī
 de⁹: **N**ōne ad suā similitudinē suā nos vo-
 cat: **N**ōne ip̄e est q̄ dicit: **V**iligite inimicos
 v̄ros: orate p̄ eis qui vos p̄sequunt: bene-
 facite eis q̄ vos oderūt: **H**ec dicens ad si-
 militudinē dei nos hortat. **B**eniq; qd ad
 iūgit: **E**t sitis filij patris vestri q̄ in cel̄ est.
Quid enī ip̄e fac̄: **H**oc fac̄ certe. **Q**ui solē
 suū oriri facit sup bonos et malos: et pluit
 sup iustos et iniustos. **Q**ui enī bñ uult ini-
 mico suo: deo similis ē: nec ista supbia: sed
 obedientia ē. **Q**uare: **Q**uia ad imaginez
 dei facti sumus: **F**aciamus inq̄t hoīez ad
 imaginem et similitudinē nr̄am. **N**on er-
 go aliqd̄ alienū ē: si imaginē dei tenem⁹ in
 nobis: vtinā eā p̄ supbiā non amittamus.
Sz quid ē p̄ supbiā: **V**elle esse similis deo.
Quid putamus vt exclamaret captiuus:
Bñe qs̄ simul tibi: **Q**ue ē ista puerse simili-
 tudo: **A**udite et itelligite si potestis. **C**redi-
 mus aut̄ q̄ ip̄e q̄ nos posuit h̄ vobis dice-
 re: dabit vob̄ etiam posse et itelligere. **B**e-
 us nullo indiget bono: et ip̄e est summum

bonum: et ab ipso est omne bonum. **E**t er-
 go vt boni simus deo indigemus: vt bo-
 nus sit deus nobis nō indiget. **N**ec nobis
 tātū: s̄ vsq; ad altissima q̄ fecit magnalia:
 nec ip̄is celestibus: nec supcelestibus: nec
 sup celū celi qd̄ dicit indiget deus: vt aut
 melior sit: aut potētior: aut beatior. **Q**uid
 enī esset q̄cquid aliud est: nisi ille fecisset:
Quo ergo eget abs te q̄ erat añ te: et tā po-
 tens erat: vt cū tu nō esses faceret te: **N**un-
 qd̄ quō parentes faciūt filios: per quādam
 concupiscentiam carnalem generāt poti⁹ q̄
 creant. **I**stis enī generātibus deus creat.
Nam si tu creas: dic qd̄ tua mulier paritu-
 ra ē: **Q**uid dicā: **T**u dic. **I**psa dicat: q̄ qd̄
 portat ignorat. **G**enerant tñ hoīes filios:
 et ad solatiū suū: et ad subsidiū senectutis.
Nunq̄d̄ ideo creauit h̄ omia deus a q̄bus
 senex adiuuaret: **N**ouit ergo deus quod
 creat: et q̄le sit p̄ eius bonitatē: et q̄le futurū
 sit p̄ ppriā uolūtātē: nouit de⁹ et ordinauit
 omnia. **E**t aut̄ hō sit aliqd̄: cōuertit se ad
 illū a quo creatus est. **R**ecedēdo enim fri-
 gescit: accedēdo feruescit: recedēdo tene-
 brescit: accedēdo clarescit. **A** quo enīz ha-
 bet vt sit: apd̄ illum habet vt ei bñ sit. **B**e-
 niq; filius minor q̄ uoluit in sua potestate
 habere substantiā suam: que illi apud pa-
 trem optime suabat: factus sue potestatē:
 p̄fectus est in regionē longinquā: besit p̄n-
 cipi malo: porcos paut: fame corrept⁹ est
 q̄ saturitate supbus abscesserat. **E**rgo q̄s-
 quis ita uult esse similis deo: vt ad illū stet:
 fortitudinemq; suā sicut scriptum ē ad illū
 custodiat: nō ab illo recedat: ei coherēdo
 signet tāq; ex anulo cera: **I**lli affixus ha-
 beat imaginem eius: faciens qd̄ dictū est:
Adibi autē adherere deo bonum est: vere
 custodiat similitudinē et imaginez ad quā
 factus est. **P**orro autem si puerse uolue-
 rit imitari deum: vt quomō deus non ha-
 bet a quo formet: nō habet a quo regatur.
Sic ip̄e uelit sua potestate uti: vt quomo-
 do deus nullo formante: nullo regente ui-
 uat: quid restat fratres: nisi vt recedens
 ab eius calore torpescat: recedens a veri-
 tate uanescat: recedens ab eo quod sum-
 me atq; incommutabiliter est: in deterius
 mutatus deficiat: **H**oc diabolus fecit: imi-
 tari deum uoluit: sed peruerse: nō esse sub
 illius potestate: sed habere contra illū po-
 testatem. **H**omo autem positus sub prece-
 pto audiuit a dño deo: noli tangē: **Q**uid:
Hanc arbores: **Q**uid est enim illa arbor:

Si bona est q̄re nō tango: Si mala ē q̄d fa-
cit in paradiso: Porro ideo est in paradiso
q̄ bona ē: s̄ nolo tāgas. Quare nō tango?
Quia obedientē te volo: nō cōtradictēm
fue: adhuc fue: s̄ noli male fue. Serue au-
di p̄s dñi iussum: z tūc iubentis disce cō-
siliū. Bona est arbor: nolo tāgas. Quare?
Quia dñs sum z fructus es. **Hec tota causa**
est. Si parua est: dedignaris esse seruus.
Quid autē tibi expedit: nisi esse sub dño?
Quō eris sub dño: nisi fueris sub p̄cepto?
Porro si expedit tibi esse sub dño z sub p̄-
cepto: q̄d tibi iussurus erat deus: Aliquid
enī querit abs te: Offer mibi sacrificiū di-
cturus est tibi. Nōne ip̄e fecit oīa: in q̄bus
z te fecit: Obsequere mibi dicitur ē tibi: si
ue ad lectū cū requiesco: sine ad mēsam cū
me reficio: siue ad balneas cū lauo: Quia
ergo nullo abs te indiget de⁹: nihil tibi de-
buit iubere: Si autē debuit aliq̄d iubere: vt
te quod tibi expedit sentire esse sub dño:
ab aliq̄ re p̄hibēdus eras: nō p̄pter illi⁹ ar-
boris maliciā: s̄ p̄pter tuaz obedientiam.
Nō potuit deus p̄fectius demonstrare q̄tū
sit bonū obediētē: nisi cū p̄hibuit ab ea re
q̄ nō erat mala. Sola ibi obediētia tenet
palmā: sola ibi inobediētia inuenit penas.
Bonū est: nolo tangas. Nō enī nō tāgen-
do moriturus es. Nunq̄d q̄ hinc p̄hibuit:
alia subtraxit: Nonne est paradisu fructuo-
sis plenus arborib⁹? Quid tibi deest: Hoc
nolo tangas: hinc nolo gustes: bonū est: s̄
obediētia melior est. Proinde cū tetigerit:
nūq̄d arbor illa malū erit vt moriaris: S̄
inobediētia te subiecit morti: q̄ p̄hibita
tetigisti. Nō arbor illa appellata est sc̄ia di-
noscenti boni z mali: non q̄ inde tālia q̄si
poma pendebant: sed q̄cqd esset arbor illa
cuiuslibet pomi: cuiuslibet fructus esset: id
sic vocata est: q̄ hō q̄ nollet bonuz a malo
discernere p̄ p̄ceptū: discreturus erat p̄ ex-
perimentū: vt tangēdo vetitum inueniret
supplicium. Quare autē tetigit fratres mei?
Quid illi deerat? Bicutur mibi quid illi
deerat in paradiso p̄stituto: in media opu-
lentiā: medijsq̄ delitijs: cui magne delicie
erant ip̄a visio dei: cuius faciem q̄si inimi-
ci timuit post peccatū: Quid illi deerat vt
tangeret: nisi q̄ sua p̄tate vti voluit: p̄ce-
ptum rumpe delectauit: vt nullo sibi domi-
nante fieret sicut deus? Quia deo nullus
vtiq̄ dominat: Male vagus: male presu-
mēs: futurus mortuus: recedēdo a vita iu-
sticie. **Ecce soluit p̄ceptuz: excussit a cerui**

ce iugū discipline: habenas regimīs exal-
tanti animositate dirupit. Ubi ē nūc: Cer-
te captiuus clamat: **Bñe q̄s simul tibi: Uo-
lui esse puerse simul tibi: z fact⁹ sum similis
pecori. Sub tua dominatiōe: sub tuo p̄ce-
pto vere simul eram: s̄ homo i honore po-
situs nō intellexit: compatus est iumentis
insensatis: z simul fact⁹ est ill. Jam de simi-
litudine iumentozū clama sero z dic: Be⁹
q̄s simul tibi: **Quātas ostēdisti mi-
hi tribulationes multas z malas.**
**Merito supbe serue. Uoluiisti enī peruer-
se esse simul dño tuo: qui fact⁹ eras ad ima-
ginem domi tui. Bene tibi velles vt esset
recedenti ab illo bono: Porro dicit tibi
deus: Si recedes a me: z bñ tibi est: ego nō
sum bonū tuū. Proinde si ille bon⁹ z sum-
me bonus: z de se sibi bon⁹ z nullo alieno
bono bonus: z ip̄e nostrū summū bonū: re-
cedendo inde: q̄d eris nisi malus? Item si
ip̄e est beatitudo nostra: q̄d erit recedēti ni-
si miseria? Redi ergo post miseriaz: z dic:
Bñe q̄s simul tibi: Quātas ostēdisti mi-
hi tribulationes multas z malas. Sed disci-
pline fuit admonitio nō desertio. Beniq̄
gr̄as agēs q̄d dicit: **Et cōuersus uiu-
ficasti me: z de abyssis terre iterus
reduxisti me.** Quādo enī antea: Quid
est hoc: Iterū cecidisti ab altitudine o ho-
mo: mancipium inobediens: supbe aduer-
sus dominū cecidisti: factū est in te: Omis
q̄ se exaltat humiliabit: fiat in te: Omis
q̄ se humiliat exaltabit: redi de p̄fundo. Re-
deo inq̄t redeo: agnosco: deus q̄s simul ti-
bi: Ostēdisti mibi tribulatiōes multas z ma-
las: z cōuersus uiuificasti me: z de abyssis
terre iterū reduxisti me. **Intelligimus au-
dio: reduxisti me enī de abyssis fre: reduxi-
sti me a p̄funditate z submersione pecca-
ti. Sed quare iterū: Quādo iā factū erat?
Sequamur ne forte posteriora psalmi ip-
sius exponāt nobis: quod hic nouidū itel-
ligimus quid dixerit iterum. Ergo audia-
mus: Quātas ostēdisti mibi tribulatiōes
multas z malas: z cōuersus uiuificasti me:
z de abyssis terre itez reduxisti me. Quid
deinde? **Multiplicasti iusticiam
tuā: z cōuersus solatus es me:
z de abyssis terre iterus reduxisti
me.** Ecce alitez itez: Si h̄ itez solue labo-
ram⁹ sel positū: q̄s poterit solue gemiatū?
Iaz ip̄m itez gemiatio ē: z rursus positū ē
itez. Assit ille a quo gr̄a: assit z brachiū q̄d
annūciamus oī generatiōi supuēture. **Al-********

Alia lra
i magnitudi
Alia lra
non h̄ partem verit

fit ipse: et tanquam clauis crucis sue clausum sacramentum aperiat: Reges enim frustra illo crucifixo: velum templi medium scissum est: nisi quod per ipsius passionem omnium mysteriorum secreta patuerunt. Assit ergo ipse transeuntibus ad eum: auferat velamen: dicat nobis dominus noster et saluator: Iesus christus: quare talis vox prophetice premissa est: Ostendisti mihi tribulationes multas et malas: et conuersus uiuificasti me: et de abyssis terre iterum reduxisti me. En hoc premissum positum est iterum: videamus quid sit: et inueniemus quare alterum iterum. Quid est christus? In principio erat uerbum: et uerbum erat apud deum: et deus erat uerbum: hoc erat in principio apud deum: omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil. Grande hoc: magnum hoc. Tu quid captiuus? Ubi iaces? In carne sub morte. Quis ergo ille? Quis tu? Et quid ille postea? Propter quem? Quis ille: nisi quod dictum est uerbum: Quod uerbum: ne forte sonat et transit? Uerbum deus apud deum: uerbum per quod facta sunt omnia. Quid propter te? Et uerbum caro factum est: et habitauit in nobis. Qui filio proprio non peperit: sed pro nobis omnibus tradidit illum. Quod ergo non et cum illo omnia nobis donauit: Ecce quid: quis: propter quem. Filius dei caro propter peccatorem: propter iniquum: propter deformatum: propter superbum: propter puerum dei sui imitatorum. Factus ille quod tu filius hominis: ut nos filii dei: Caro factus. Ubi caro? Ex Maria uirgine. Ubi Maria uirgo? Ex Adama. Ergo ex illo primo captiuo et caro in christo de massa captiuitatis. Ut quod hoc? Ad exemplum suscepit a te: in quo moreretur pro te. Suscepit a te quod offerret pro te: quo exemplo doceret te. Quid doceret te? Quia resurrexeris es. Ubi enim crederes: nisi exemplum carnis prederet assumptum de massa mortis tue? Ergo in illo primo resurreximus: quod et christus cum resurrexit nos resurreximus. Non enim uerbum mortuum est: et resurrexit: sed in uerbo caro mortua est et resurrexit. Ibi mortuus est christus: ubi es tu mortuus. et ibi resurrexit christus: ubi es tu resurrexeris. Exemplo tuo docuit quod non timeres: quod sperares. Timebas mortem: mortuus es: desperabas de resurrectione resurrexeris. Sed dicis mihi. Ille resurrexit: nunquid ego? Sed resurrexit in eo quod pro te accepit ex te. Ergo natura tua in illo precessit te: et quod sumptum est ex te: ascendit a te. Ibi ergo et tu ascendisti. Ascendit ergo ille propter: et in illo nos: quod caro illa de genere humano. Ergo et illo resurgente: reducti sumus ex abyssis

terre. Cum itaque resurrexit christus de abyssis terre: reduxisti me: Cum uero credimus in christum: de abyssis terre reduxisti me. Ecce unum iterum audi impleri ab apostolo. Si ergo resurrexistis cum christo: que sursum sunt querite: ubi christus est in dextera dei sedens: que sursum sunt sapite: non que super terram. Precessit ergo ille: iam resurreximus et nos: sed adhuc in spe. Audi hoc idem apostolum Paulum dicentem: Et ipsi in nobismetipsis ingemiscimus adoptionem expectantes redemptionem corporis nostri. Adhuc ingemiscimus: adhuc expectamus. Quid ergo est quod tibi prestat christus? Audi quod sequitur. Spe enim salui facti sumus: spes autem que uidet non est spes. Quod enim uidet quis: quid sperat? Si autem quod non uidemus speramus: pro patiam expectamus. Reducti ergo sumus iterum ab abyssis spe. Quare iterum? Quia iam christus precesserat. Sed quod resurgemus in re: modo enim spe uiuimus: modo secundum fidem ambulamus: reducti sumus ab abyssis terre credendo in eum qui ante nos resurrexit ab abyssis terre. Resuscitata est anima nostra ab iniquitate infidelitatis: et facta est in nobis quasi prima resurrectio pro fide. Sed si sola erit: ubi est quod apostolus ait: Adoptionem expectantes redemptionem corporis nostri. Ubi est quod alio loco dixit: Corpus mortuum est propter peccatum: spiritus uita est propter iustitiam: Si autem qui suscitauit christum a mortuis habitat in nobis qui suscitauit Iesum christum a mortuis: uiuificabit et mortalia corpora nostra pro inhabitantem spiritum eius in nobis. Ergo iam resurreximus: mente: fide: spe: caritate: sed restat ut resurgamus corpore. Audistis unum iterum: audi alterum iterum. Unum iterum propter christum precedentes: tu iterum: sed adhuc spe. Quid restat in re? Multiplicasti iusticiam tuam: iam in credentibus: iam in illis qui primo resurrexerunt in spe: multiplicasti iusticiam tuam. Ad ipsam iusticiam pertinet et flagellum: quod tempus est ut iudicium incipiat a domo dei: ait Petrus: id est a sanctis eius. Flagellat autem omnem filium quem recipit. Multiplicasti iusticiam tuam: quod iam nec filijs pepercisti: sed quibus hereditatem eternam seruabas: disciplina non deseruisti. Multiplicasti iusticiam tuam: et conuersus consolatur es me: et propter corpus in fine resurrecturum: et de abyssis terre iterum reduxisti me. **Et enim ego confitebor tibi in uasis psalmi uitate tua.** Uasis psalmi psalterium. Sed quid est psalterium? Organum ligneum cum chordis. Quid

Elia Iſa
+ Nam et

significat interest aliqd inf ipm ⁊ citharā ⁊
 Interesse dicūt q̄ norūt: eo q̄ cōcauum il-
 lud lignuz cui chorde sup̄tēdūt: vt resonēt
 in supiore pte hz psalteriū: citharaz in infe-
 riore: ⁊ qz spūs desup: caro de terra signifi-
 cari videt: p psalteriū spūs: p citharam ca-
 ro. Et qz duas dixerat reduciōes nostras
 ab abyssis terre: vnam fm spūm in spe: al-
 teram fm corp⁹ i re: audi eas duas. Etenī
 ego cōfitebor tibi in vasis psalmi veritatē
 tuā. Hoc fm spiritum. Quid de corpore?
Psallā tibi in cithara sanct⁹ israel.
 Iterū hoc audi: ppter ipm iterum ⁊ iterū.
Erultabunt labia mea cū psallaz
tibi. Sed labia solēt dici ⁊ interioris hoīs
 ⁊ exterioris. Incertum est quō posita sint
 labia. Sequitur ḡ. **Et aīa mea quam re-**
demisti. Ergo de labijs interiorib⁹ salua-
 ti in spe: reducti ab abyssis terre: i fide ⁊ ca-
 ritate: expectantes tñ adhuc redēptionem
 corpis nri: quid dicim⁹? Jam dixit. **Et aīa**
mea quam redemisti. S; ne solā animā re-
 demptā putares: in q̄ nunc audisti vnum
 iter. Adhuc aut inqt: **Quid adhuc? Ad-**
huc aut ⁊ lingua mea. Ergo iā lingua
 corpis: tota die meditabit iusticiam tuaz:
 id est in eternitatē sine fine. Sed qñ b: **Iā**
in fine seculi: in resurrectione corpis: ⁊ imu-
tatione in angelicū statum. Un b pbat: qz
 de fine dicit: **Adhuc aut ⁊ lingua mea to-**
ta die meditabit iusticiā tuā. **Cū cōfusi**
fuerit ⁊ erubuerit: qui querūt ma-
la mihi. Qñ confundent: qñ erubescēt:
 nisi in fine seculi: Quobus enī modis con-
 fundent: aut cū credunt in christū: aut cuz
 venerit christus. Naz q̄diu b est ecclesia:
 q̄diu gemit triticū inter paleas: q̄diu ge-
 munt spice inter zizania: q̄diu gemūt va-
 sa miscōie inter vasa ire facta in contume-
 liam: q̄diu gemit liliuz inf spinas: non de-
 erūt inimici qui dicant: **Qñ moriet ⁊ per-**
ibit nomen eius: id est: ecce veniet tpus vt
finiant: ⁊ non sint christiani. Sic ceperunt
 ex aliquo tpe: ita vsqz ad certū tps erunt.
 S; cū ista dicūt ⁊ sine fide moriunt: ⁊ per-
 manet ecclesia p̄dicās brachiū dñi oī gene-
 rationi supuenture. Veniet ⁊ ipse vltim⁹ in
 claritate sua: resurgēt oēs mortui: q̄sqz cuz
 causa sua: sepabunt boni ad dexterā: mali
 aut ad sinistram: ⁊ pfundent q̄ insultabāt:
 erubescēt q̄ garriebant: **Et sic lingua mea**
post resurrectionē meditabit iusticiā tuaz:
tota die laudē tuā: Cū pfusi fuerint et eru-
buerint qui querunt mihi mala.

Alia lra
 vbi cantauero

Alia lra
 treuerii

Explicit Tractatus de ps. LXX.

Incipit Tractatus de ps. LXXI.

In Salomone: quidem psal-
 mi hui⁹ titulus p̄notat. S; hec in
 eo dicunt q̄ non possint illi Salo-
 moni regi isrl fm carnē iuxta ea q̄ de illo s̄a-
 cta scriptura loquit conuenire: Dño autē
 christo aptissime p̄nt. Un̄ intelligit etiā ip-
 sum: vocabulū Salomonis ad figuratā si-
 gnificationē adhibitu: vt in eo christus ac-
 cipiat. Salomon q̄ppe interpretat pacific⁹:
 ac p hoc tale vocabuluz illi verissime atqz
 optie p̄gruit: per quē mediatorem ex inimi-
 citijs accepta remissione pctōz reconcilia-
 mur deo. Etenī cū inimici essem⁹ recōcilia-
 ti sum⁹ deo p mortē filij ei⁹. Idem ipse ē il-
 le pacificus q̄ fecit vtraz vnū: ⁊ medium
 parietē macerie soluēs inimicitias i carne
 sua: legē mandatorz in decretis euacuās:
 vt duos cōderet in se in vnū nouū hoīez:
 faciēs pacē: Ipse veniēs euangelizauit pa-
 cem his q̄ lōge: ⁊ pacem his q̄ ppe: Ipse in
 euāgelio dicit: **Pacē relinquo vob: pacem**
meā do vob: Et multis alijs testimonijs do-
min⁹ christus pacific⁹ esse monstrat: nō fm
pacē quā nouit ⁊ q̄rit hic mūdus: s; illā pa-
cem de q̄ dī apud p̄pham: Dabo eis sola-
cium vtz: pacē sup pacē: cū scz paci recon-
ciliatiōis addit̄ par̄ immortalitatē. Nā post
 oīa reddita q̄ p̄misit deus: nouissimaz pa-
 cem nos expectare debere: q̄ cū deo viuā-
 mus in eternū: idēz p̄pheta oñdit vbi ait.
Dñe deus noster pacē da nobis: oīa enīz
dedisti nob. Pax erit plane illa p̄fecta qñ
 nouissima inimica destruet morē. Et i quo
 erit b nisi in pacifico illo recōciliatore no-
 stro: Sicut enī in Adam oēs moriūt: sic et
 in christo oēs viuificabunt. Quō ḡ inue-
 nimus verū Salomone: b est verū pacifi-
 cum: quid deinde psalmus ipse de illo do-
 ceat: attendam⁹. **Expositio psalmi.**

Deus iudiciū tuū regi da: et
 iusticiam tuam filio regis.
 Bomin⁹ ipse in euangelio dicit.
P̄ nō iudicat quēqz: s; omne iudiciuz de-
dit filio: Hoc est ḡ: Deus iudiciū tuum re-
gi da. Qui rex etiā filius est regis: qz ⁊ de⁹
p̄ vtraz rex est. Ita scriptū ē: qz rex fecit nu-
ptias filio suo. Adore aut scripture idē re-
petitur. Nam qz dixit: iudiciū tuuz: hoc
aliter dixit: iusticiam tuaz: ⁊ qd dixit: regi:
hoc aliter dixit: filio regis: sicut est illud.
Qui habitat in cel: irridebit eos: ⁊ dñs s̄b
sannabit eos. Qd est: qui habitat in cel: